

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักบริหารกลาง ฝ่ายบริหารทั่วไป โทร. ๐ ๒๖๒๘ ๕๒๔๐ - ๕๙ ต่อ ๒๑๑๖

ที่ กษ ๐๔๐๑/ว ๕๗๙

วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ส่งเอกสารแจ้งเวียน

เรียน รองอธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
ผู้เชี่ยวชาญกรมตรวจบัญชีสหกรณ์
ผู้อำนวยการสำนัก, ผู้อำนวยการศูนย์, และผู้อำนวยการกอง
หัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน
หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ ๑-๑๐
ผู้เชี่ยวชาญสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ที่ ๑-๑๐
หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ทุกจังหวัด
ผู้อำนวยการกลุ่มและหัวหน้าฝ่ายในสังกัดสำนักบริหารกลาง

สำนักบริหารกลาง ขอส่งหนังสือกรมหม่อนไหม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ที่ กษ ๒๗๐๐/๓๔๔๐ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๐ เรื่อง ประกาศและระเบียบคณะกรรมการส่งเสริม
และรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายบุญเลิศ ใจดี)
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

บันทึกข้อความ

รตส.วิภา
 รับที่..... ๖๕๕
 วันที่..... ๑๖ พ.ค. ๒๕๖๐
 เวลา..... ๑๓.๐๓

กรมตรวจบัญชีสหกรณ์
 เลขรับ..... ๑๕๓๓
 วันที่..... ๑๖ พ.ค. ๒๕๖๐
 เวลา..... ๑๓.๑๖ น.

ส่วนราชการ... กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมหม่อนไหม โทร. ๐-๒๕๕๘-๗๙๒๔-๖ ต่อ ๒๐๑

ที่ กษ ๒๓๐๐/ ๓๕๕๐

วันที่ ๑๖

พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ประกาศและระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

เรียน อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์

สำนักบริหารกลาง
 เลขรับ..... ๑๕๓๓
 วันที่..... ๑๖ พ.ค. ๒๕๖๐
 เวลา..... ๑๕.๑๓ น.

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอส่งประกาศและระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เพื่อทราบ ดังนี้

๑. ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง การกำหนดลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐
๒. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐
๓. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐
๔. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการกลั่นกรอง พ.ศ. ๒๕๖๐
๕. ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ (รายละเอียดตามเอกสารแนบ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

Yi. Pichai

(นายธินิตย์ เอเกวิทย์)
 รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านพัฒนาการผลิต

เรียน อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ส่งประกาศคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง การกำหนดลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การดำเนินงานของคณะอนุกรรมการกลั่นกรอง พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ รายละเอียดตามหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ เห็นสมควรแจ้งเวียนทุกหน่วยงานในสังกัดทราบต่อไป

ทราบ

เห็นชอบตามเสนอ

[Signature]

๑๖ พ.ค. ๒๕๖๐

(นางสาววิภา เจริญศิริสุนทร)
 รองอธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน
 อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์

[Signature]

๑๖ พ.ค. ๒๕๖๐
 (นายบุญเลิศ ใจดี)
 ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
เรื่อง การกำหนดลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และ มาตรา ๑๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจึงได้ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง การกำหนดลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ.๒๕๖๐”
- ข้อ ๒ มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง มีลักษณะตามที่กำหนดในประกาศนี้

หมวด ๑
วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา

ข้อ ๓ วรรณกรรมพื้นบ้าน หมายความว่า เรื่องราวที่ถ่ายทอดอยู่ในวิถีชีวิตชาวบ้าน ด้วยวิธีการบอกเล่า เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร หรือเป็นภาพ

ข้อ ๔ วรรณกรรมพื้นบ้านแบ่งออกเป็น ๗ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) นิทานพื้นบ้าน หมายความว่า เรื่องเล่าพื้นบ้านที่สืบทอดกันมา เช่น นิทานจักรๆ วงศ์ๆ นิทานประจำถิ่น นิทานคติ นิทานอธิบายเหตุ นิทานเรื่องสัตว์ นิทานเรื่องผี นิทานมุขตลก นิทานเรื่องไม้ นิทานลูกโซ่ หรือเรื่องเล่าอื่นที่มีลักษณะเป็นนิทานพื้นบ้าน

(๒) ตำนานพื้นบ้าน หมายความว่า เรื่องเล่าที่มีความสัมพันธ์กับความเชื่อ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ พิธีกรรม ศาสนา และประวัติศาสตร์ในท้องถิ่น

(๓) บทร้องพื้นบ้าน หมายความว่า คำร้องที่สืบทอดกันมาในแต่ละโอกาส เช่น บทกล่อมเด็ก บทร้องเล่น บทเกี่ยวพาราสี บทร้องเพลงพื้นบ้าน บทจ้อย คำแข็ง หรือคำร้องอื่นที่มีลักษณะเป็นบทร้องพื้นบ้าน

(๔) บทสวดหรือบทกล่าวในพิธีกรรม หมายความว่า คำสวดที่ใช้ประกอบในพิธีกรรม เช่น คำบูชา คำสมา คำเวหนาน คำให้พร คำอธิษฐาน คาถา บททำขวัญ บทอาถรรพ์ บทประกอบการรักษาโรคพื้นบ้าน หรือคำสวดอื่นที่มีลักษณะเป็นบทสวดหรือบทกล่าวในพิธีกรรม

/(๕)สำนวน....

(๕) สำนวน ภาษิต หมายความว่า คำพูดหรือคำกล่าวที่มีสัมผัสคล้องจองกัน เพื่อความสนุกสนานหรือใช้ในการสั่งสอน เช่น โวหาร คำคม คำพังเพย คำอุปมาอุปไมย คำพวน หรือคำพูดหรือคำกล่าวอื่นที่มีลักษณะเป็นสำนวน ภาษิต

(๖) ปริศนาคำทาย หมายความว่า ข้อความที่ตั้งเป็นคำถาม เพื่อให้ผู้ตอบได้ทายหรือตอบปัญหา เช่น คำทาย ปัญหาเขาวرنั ะหมี หรือข้อความอื่นที่มีลักษณะเป็นปริศนาคำทาย

(๗) ตำรา หมายความว่า องค์ความรู้ที่มีการเขียนบันทึกในเอกสารโบราณ เช่น ตำราโหราศาสตร์ ตำราคุณลักษณะคนและสัตว์ ตำรายา หรือองค์ความรู้อื่นที่มีลักษณะเป็นตำรา

ข้อ ๕ ภาษา หมายความว่า เครื่องมือที่ใช้สื่อสารในวิถีชีวิตของแต่ละกลุ่มชน ซึ่งสะท้อนโลกทัศน์ ภูมิปัญญา และวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชน ทั้งเสียงพูด ตัวอักษร หรือสัญลักษณ์

ข้อ ๖ ภาษาแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษาไทย หมายความว่า ภาษาประจำชาติ หรือภาษาราชการที่ใช้ในประเทศไทย

(๒) ภาษาถิ่น หมายความว่า ภาษาไทยที่ใช้สื่อสารในแต่ละภูมิภาค ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นกลาง ภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นเหนือ และภาษาไทยถิ่นใต้

(๓) ภาษาชาติพันธุ์ หมายความว่า ภาษาที่ใช้สื่อสารในชุมชนท้องถิ่น ของประเทศไทย เช่น ภาษาเขมรถิ่นไทย ภาษาม้งภาษาซอง ภาษามอแกน ภาษาลื้อ ภาษาญ้อ ภาษาพวน หรือภาษาอื่นที่มีลักษณะเป็นภาษาชาติพันธุ์

(๔) ภาษาสัญลักษณ์ หมายความว่า ภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารด้วยภาษามือ ภาษาท่าทาง อักษร หรือสัญลักษณ์อื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร

หมวด ๒

ศิลปะการแสดง

ข้อ ๗ ศิลปะการแสดง หมายความว่า การแสดงดนตรี การขับร้อง การรำ การเต้น และละครที่แสดงเป็นเรื่องราว ทั้งที่เป็นการแสดงตามขนบแบบแผน หรือมีการประยุกต์เปลี่ยนแปลง การแสดงที่เกิดขึ้นนั้น เป็นการแสดงสดต่อหน้าผู้ชม และมีจุดมุ่งหมายเพื่อความงามความบันเทิงหรือเป็นงานแสดงที่ก่อให้เกิดการคิด วิพากษ์ นำสู่การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงสังคม

ข้อ ๘ ศิลปะการแสดงแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ดนตรีและเพลงร้อง หมายความว่า เสียงที่เกิดจากเครื่องดนตรีและการขับร้องที่ประกอบกันเป็นทำนองเพลง ทำให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึก และจินตนาการ เพื่อบรรเลง ขับกล่อม ประกอบพิธีกรรมและประกอบการแสดง ดนตรีและเพลงร้อง แบ่งออกเป็น ดนตรีและเพลงร้องในพิธีกรรม ดนตรีและเพลงร้องในการแสดง ดนตรีและเพลงร้องเพื่อการประกวดประชัน ดนตรีและเพลงร้องเพื่อความรื่นเริง

/๒) นาฏศิลป์...

(๒) นาฏศิลป์และการละคร หมายความว่า การแสดงที่ใช้ร่างกาย ท่วงท่าการเคลื่อนไหว ท่าเต้น ท่ารำ การเชิด อาจสอดคล้องหรือสัมพันธ์กับการพากย์ เจริญการใช้เสียงดนตรี บทร้อง บทละคร และอุปกรณ์ประกอบการแสดง ซึ่งสื่อถึงอารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราว อาจแสดงร่วมกับดนตรีและการขับร้องหรือไม่ก็ได้ นาฏศิลป์และการละคร แบ่งออกเป็น นาฏศิลป์และการละครในพิธีกรรม นาฏศิลป์และการละครที่เป็นเรื่องราวและแสดงเป็นชุดแต่ไม่เป็นเรื่องราว

หมวด ๓

แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล

ข้อ ๙ แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล หมายความว่า การประพฤติปฏิบัติและการกระทำกิจกรรมในแนวทางเดียวกันของคนในชุมชนที่สืบทอดกันมาบนหนทางของมงคลวิถี นำไปสู่สังคมแห่งสันติสุข แสดงให้เห็นอัตลักษณ์ของชุมชนหรือกลุ่มชาติพันธุ์

ข้อ ๑๐ แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) มารยาท หมายความว่า การประพฤติปฏิบัติที่พึงปฏิบัติต่อผู้อื่นเช่น การแสดงความเคารพ การส่ง และการรับสิ่งของ การกิน การพูด การยืน การเดิน การนั่ง การนอน การแต่งกาย

(๒) ประเพณี หมายความว่า สิ่งที่ยึดถือประพฤติปฏิบัติสืบทอดกันมาจนเป็นแบบแผนขนบธรรมเนียม หรือจารีตประเพณี ซึ่งเกี่ยวกับศาสนา เทศกาล วงจรชีวิต และการทำมาหากิน

(ก) ประเพณีเกี่ยวกับศาสนา เช่น การสวดมนต์ การเทศน์ การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า ประเพณีแห่เทียนพรรษา ประเพณีลากพระ ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ

(ข) ประเพณีเกี่ยวกับเทศกาล เช่น งานสงกรานต์ งานลอยกระทง งานบุญเดือนสิบ งานदानก๋วยสลาก งานผีตาโขน งานแข่งเรือ งานบุญบั้งไฟ

(ค) ประเพณีเกี่ยวกับวงจรชีวิต เช่น การเกิด การตั้งชื่อ การบวชการแต่งงาน พิธีบายศรีสู่ขวัญ พิธีกรรมเหยา ประเพณีผูกเสี่ยว การขึ้นบ้านใหม่ การตาย

(ง) ประเพณีเกี่ยวกับการทำมาหากิน เช่น พิธีบูชาแม่โพสพ พิธีทำขวัญข้าว พิธีไหว้ครู พิธีกรรมขอฝน พิธีวางศิลาฤกษ์ ประเพณีลงเล

หมวด ๔

ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล

ข้อ ๑๑ ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล หมายความว่า องค์ความรู้ วิธีการ ทักษะ ความเชื่อ แนวปฏิบัติและการแสดงออกที่เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ เพื่อการดำรงชีวิต

/ข้อ ๑๒ ความรู้...

ข้อ ๑๒ ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาลแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารและโภชนาการ หมายความว่า สิ่งที่มีมนุษย์บริโภค รวมถึงวิธีการปรุงและประกอบอาหาร รูปแบบการบริโภค และคุณค่าทางโภชนาการ

(๒) การแพทย์แผนไทยและการแพทย์พื้นบ้านไทย

(ก) การแพทย์แผนไทย หมายความว่า กระบวนการทางการแพทย์เกี่ยวกับการตรวจ วินิจฉัย บำบัด รักษา หรือป้องกันโรค หรือการส่งเสริมและฟื้นฟูสุขภาพของมนุษย์หรือสัตว์ การผดุงครรภ์ การนวดไทย และรวมถึงการเตรียมการผลิตยาแผนไทย และการประดิษฐ์อุปกรณ์และเครื่องมือทางการแพทย์ ทั้งนี้ โดยอาศัยความรู้หรือตำราที่ได้ถ่ายทอดและพัฒนาสืบต่อกันมา

(ข) การแพทย์พื้นบ้านไทย หมายความว่า การตรวจ การวินิจฉัย การบำบัด การรักษา การป้องกันโรค การส่งเสริมและการฟื้นฟูสุขภาพ โดยใช้องค์ความรู้ซึ่งสืบทอดกันมาในชุมชนท้องถิ่นหรือกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ ด้วยกรรมวิธีการแพทย์แผนไทย หรือการแพทย์พื้นบ้านไทย

(๓) โหราศาสตร์และดาราศาสตร์

(ก) โหราศาสตร์ หมายความว่า ความรู้ ความเชื่อ ในการทำนายโชคชะตา ทำนายอนาคตของบุคคล และบ้านเมือง โดยอาศัยตำแหน่งของดวงดาวในเวลาที่เกิดเหตุการณ์นั้น

(ข) ดาราศาสตร์ หมายความว่า ความรู้จากการสังเกตและอธิบายธรรมชาติของดวงดาวและเทหวัตถุในท้องฟ้าที่นำมาใช้ในการดำรงชีวิต

(๔) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายความว่า ความรู้ในการจัดการระบบนิเวศเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

(๕) ชัยภูมิและการตั้งถิ่นฐาน หมายความว่า ความรู้และความเชื่อในการเลือกที่ตั้งเพื่อการอยู่อาศัยหรือวัตถุประสงค์อื่นตามสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของชุมชน

หมวด ๕

งานช่างฝีมือดั้งเดิม

ข้อ ๑๓ งานช่างฝีมือดั้งเดิม หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์ขึ้นจากภูมิปัญญา ทักษะฝีมือช่าง การเลือกใช้วัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ และกลวิธีการสร้างสรรค์ที่แสดงถึงลักษณะเฉพาะ สะท้อนพัฒนาการทางสังคม และวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมา

ข้อ ๑๔ งานช่างฝีมือดั้งเดิมแบ่งออกเป็น ๙ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์ขึ้นจากเส้นใย ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น ทอ ถัก ปัก ตีเกลียว มัดหมี่ ขิด ยก จก เกาะล้วง พิมพ์ลาย ย้อม หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผ้าและผลิตภัณฑ์จากผ้า

/ (๒) เครื่องจักสาน...

(๒) เครื่องจักรสาน หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากวัตถุดิบ ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น จักตอก สาน ถัก ผูกมัด มัด ร้อย หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องจักรสาน

(๓) เครื่องรัก หมายความว่า งานที่ใช้ยางรักเป็นวัสดุสำคัญ ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น ถม ทับ ปิดทองรดน้ำ กำมะลอ ประดับมุก ประดับกระจกสี ประดับกระดุก ปั้นกระแหนะ หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องรัก

(๔) เครื่องปั้นดินเผา หมายความว่า งานที่สร้างจากดินเป็นวัสดุหลัก ด้วยวิธีการปั้น ผึงแห้ง เผาเคลือบ หรือวิธีการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องปั้นดินเผา

(๕) เครื่องโลหะ หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากโลหะเป็นวัสดุหลัก ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น หลอม เผา ตี หล่อ ตัด ดัด ชัด เจียร เชื่อม หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องโลหะ

(๖) เครื่องไม้ หมายความว่า งานที่สร้างสรรค์จากไม้เป็นวัสดุหลัก ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น แปรรูป ตัด เลื่อย แกะ สลัก สับ ขุด เจาะ ถาก กลึง ขุด ชัด ตกแต่งผิว หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องไม้

(๗) เครื่องหนัง หมายถึงงานที่สร้างสรรค์จากหนังสัตว์เป็นวัสดุหลัก ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น หมัก ฟอก ตากแห้ง ตัด เจาะ ฉลุ ลงสี หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องหนัง

(๘) เครื่องประดับ หมายความว่า งานที่ประดิษฐ์จากวัสดุ เช่น หิน เปลือกหอย โลหะมีค่า และ อัญมณี ด้วยกรรมวิธีในการผลิต เช่น หลอม หล่อ ดึง ตี ทับ บุ ดุน เลี่ยม แกะ สลัก ร้อย เชื่อม ดัด หรือกรรมวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเครื่องประดับ

(๙) งานช่างฝีมือดั้งเดิมที่ไม่สามารถจัดอยู่ใน ๘ ประเภทที่กล่าวมาข้างต้นเช่นปราสาทศพ งานช่างแทงหยวก หรืองานอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานช่างฝีมือดั้งเดิม

หมวด ๖

การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

ข้อ ๑๕ การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว หมายความว่า กิจกรรมทางกายและการออกกำลังกาย เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อชัยชนะ เพื่อการป้องกันตัว หรือเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ มีรูปแบบและวิธีการเล่นตามลักษณะเฉพาะของท้องถิ่น ที่ปฏิบัติกันอยู่ในประเทศไทยและมีเอกลักษณ์สะท้อนวิถีไทย

ข้อ ๑๖ การเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแบ่งออกเป็น ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) การเล่นพื้นบ้าน หมายความว่า กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่ทำด้วยความสมัครใจ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่มุ่งเน้นการแข่งขันและไม่หวังผลแพ้ชนะ เช่น จำใจ รีรีข้าวสาร งูกินหาง มอญซ่อนผ้า

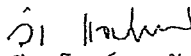
(๒) เกมพื้นบ้าน หมายความว่า กิจกรรมการเคลื่อนไหวที่มีลักษณะของการแข่งขัน เพื่อความสนุกสนาน มีกฎกติกาที่ยอมรับกันในหมู่ผู้เล่น เช่น หมากเก็บ อีตัก มวยตบจาก ปิดตาตีหม้อ

(๓) กีฬาพื้นบ้าน หมายความว่า การแข่งขันทักษะทางกายที่ต้องใช้ความสามารถทางการเคลื่อนไหว ตามกฎกติกา โดยมุ่งหวังผลแพ้ชนะ เช่น แย่ลงรู แข่งเรือ วิ่งควาย ตะกร้อลอดห่วง

/(๔) ศิลปะการต่อสู้...

(๔) ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว หมายความว่า วิธีการหรือรูปแบบการต่อสู้หรือการป้องกันตัวที่ใช้ร่างกายหรืออุปกรณ์ โดยได้รับการฝึกฝนตามวัฒนธรรมที่ได้รับการถ่ายทอดกันมา เช่น มวยไทย กระบี่กระบอง ซิลปะ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายวีระ โรจนพจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

ประธานกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมพ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจึงได้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเรื่องหลักเกณฑ์การจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า ความรู้ การแสดงออก การประพฤติปฏิบัติ หรือทักษะ ทางวัฒนธรรมที่แสดงออกผ่านบุคคล เครื่องมือ หรือวัตถุ ซึ่งบุคคล กลุ่มคน หรือชุมชนยอมรับและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีการสืบทอดกันมาจากรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่งโดยอาจมีการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของตน ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มคนกลุ่มเดียวหรือหลายกลุ่ม ที่มีความรู้ มีการประพฤติปฏิบัติสืบทอดหรือมีส่วนร่วมในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้น ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

“การสำรวจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า การดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัด

“รายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า ข้อมูลรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในพื้นที่กรุงเทพมหานครและจังหวัด

“รายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของประเทศ” หมายความว่า ข้อมูลรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมรวบรวมและจัดทำจากรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของกรุงเทพมหานครและจังหวัด

ข้อ ๔ ให้คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดดำเนินการร่วมกับชุมชนและหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สำรวจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

/ ผู้แบบสำรวจ....

แบบสำรวจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (แบบ มก.๑) และแบบจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (แบบ มก.๒) ให้เป็นไปตามแบบทำระเบียบนี้

ข้อ ๕ การสำรวจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ตามแบบ มก.๑ อย่างน้อยต้องดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) ลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
- (๒) รายละเอียดโดยสังเขปเกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
- (๓) พื้นที่ปฏิบัติของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
- (๔) ผู้ที่ถือปฏิบัติและสืบทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
- (๕) สถานการณ์คงอยู่ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม มาจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ตามแบบ มก.๒ โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย ชื่อรายการหรือชื่อเรียกในท้องถิ่น ประวัติความเป็นมา สาระสำคัญของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมโดยสังเขป ลักษณะเฉพาะที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และพื้นที่ปฏิบัติ

(๒) คุณค่าและบทบาทของวิถีชุมชนที่มีต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย คุณค่า และบทบาทของชุมชนที่สำคัญต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๓) มาตรการในการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย โครงการ กิจกรรมที่มีการดำเนินงานของรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ข้อมูลการส่งเสริม สนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือภาคประชาสังคม (ถ้ามี) และมาตรการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จะดำเนินการในอนาคต

(๔) สถานภาพปัจจุบัน ประกอบด้วย สถานการณ์คงอยู่ของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม สถานภาพปัจจุบันของการถ่ายทอดความรู้ ปัจจัยคุกคาม และรายชื่อผู้สืบทอดหลัก

(๕) การยินยอมของชุมชนในการจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ข้อ ๗ เมื่อจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเสร็จแล้ว ให้ฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร และฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด ส่งข้อมูลรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมในรูปแบบเอกสารและแผ่นบันทึกข้อมูล อย่างละ ๒ ชุด ภายในระยะเวลาตามประกาศของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

ข้อ ๘ ให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดและกองวัฒนธรรม สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ประกาศรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ได้จัดทำไว้ และเผยแพร่แก่ประชาชน เพื่อสร้างความตระหนักรับรู้รวมทั้งให้ประชาชนสามารถค้นคว้า อ้างอิง และตรวจสอบได้

ข้อ ๙ ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมรวบรวมรายชื่อ รายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของ กรุงเทพมหานคร และรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของจังหวัด เพื่อจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของประเทศและเผยแพร่แก่ประชาชน เพื่อให้สามารถค้นคว้า อ้างอิง และตรวจสอบได้โดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

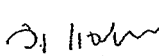
(๑) วิเคราะห์รายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๒) จำแนกรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง การกำหนดลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ จัดทำประกาศรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของประเทศ โดยมีรายละเอียดแต่ละรายการตามแบบ มก.๒

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด ตรวจสอบข้อมูลรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้เป็นปัจจุบัน โดยหากเป็นรายการที่มีการปฏิบัติอย่างแพร่หลาย ให้มีการปรับปรุงข้อมูล ทุก ๓ ปี และแจ้งให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมทราบ

ข้อ ๑๑ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗/ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายวิระ โรจน์พจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

ประธานกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
เพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เพื่อให้การพิจารณาคัดเลือกรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๖) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

“มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า ความรู้ การแสดงออก การประเพณีปฏิบัติหรือทักษะทางวัฒนธรรมที่แสดงออกผ่านบุคคล เครื่องมือ หรือวัตถุ ซึ่งบุคคล กลุ่มคน หรือชุมชนยอมรับและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีการสืบทอดกันมาจากรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่งโดยอาจมีการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของตน ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

“รายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า ข้อมูลรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ในพื้นที่จังหวัดของตน และในระเบียบนี้เป็นรายการที่เสนอขอขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

“การขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า การประกาศรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการและประกาศขึ้นเป็นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ข้อ ๔ การขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมต้องมีอยู่ในรายการเบื้องต้นที่คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดจัดทำจึงมีสิทธิได้รับการพิจารณา

ข้อ ๕ เกณฑ์การคัดเลือกรายการเบื้องต้นเพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม มีดังต่อไปนี้

(๑) รายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในประกาศ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง การกำหนดลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่อยู่ในอาณาเขตประเทศไทย

(๓) มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ และมีคุณลักษณะบ่งบอกความเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นหรือของชาติ

(๔) เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ยังมีการสืบทอดและปฏิบัติอยู่ในวิถีชีวิต และอาจเสี่ยงต่อการสูญหาย

(๕) มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วิชาการ ศิลปะ คุณค่าทางจิตใจ คุณค่าเชิงสร้างสรรค์ หรือผลงานควรค่าแก่การรักษาไว้

(๖) มีการบันทึกหลักฐานหรือสามารถอ้างอิง สืบค้นองค์ความรู้ดั้งเดิมของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม นั้น

(๗) เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ได้รับการยินยอมจากชุมชนให้ขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ข้อ ๖ การพิจารณาประกาศขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม แบ่งเป็น ๒ ประเภท

(๑) บัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม สำหรับรายการตัวแทนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๒) บัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม สำหรับรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่ต้องได้รับการส่งเสริมและรักษาอย่างเร่งด่วน

(ก) รายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ต้องสงวนรักษาอย่างเร่งด่วน เนื่องจากอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงต่อการสูญหาย แต่ยังคงมีความพยายามในการปกป้องคุ้มครองจากชุมชน กลุ่มคน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(ข) รายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่งในการสงวนรักษา เนื่องจากกำลังเผชิญหน้ากับภัยคุกคาม หากไม่มีมาตรการในการส่งเสริมรักษา ไม่สามารถอยู่รอดได้

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์การประกาศขึ้นบัญชีสำหรับรายการตัวแทนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม มีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในประกาศ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง การกำหนดลักษณะของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙

(๒) การจารึกเรื่องที่น่าเสนอนี้จะเป็นคุณประโยชน์ และส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อันแสดงถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม ทั้งยังสะท้อนถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ของมนุษย์

(๓) มีมาตรการในการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้น

(๔) ชุมชน กลุ่มคน หรือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง และให้ความยินยอมในการขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๕) มีรายชื่อปรากฏอยู่ในรายการเบื้องต้นของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ที่สามารถระบุพื้นที่ อาณาเขต และชุมชนที่มีส่วนร่วม โดยรายการเบื้องต้นนั้นได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันแล้ว

ข้อ ๘ นอกจากหลักเกณฑ์ตามข้อ ๗ แล้ว หลักเกณฑ์การประกาศขึ้นบัญชีสำหรับรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและรักษาอย่างเร่งด่วน คณะกรรมการอาจพิจารณาจาก

/ คุณสมบัติ....

คุณสมบัติอื่นที่เห็นว่าเหมาะสม โดยพิจารณาร่วมกับคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร หรือ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดเพื่อยืนยันความถูกต้องของรายการที่ประกาศขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ข้อ ๙ รายการที่ผ่านการพิจารณาและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ จึงจะได้ขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมดำเนินการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๐ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

วิโรจน์

(นายวิโรจน์ โรจน์พจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

ประธานกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
เรื่อง หลักเกณฑ์การดำเนินงานของคณะกรรมการกลั่นกรอง

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การดำเนินงานของคณะกรรมการกลั่นกรอง เพื่อให้การดำเนินงานของคณะกรรมการกลั่นกรองเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๕) และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การดำเนินงานของคณะกรรมการกลั่นกรอง พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า ความรู้ การแสดงออก การประเพณีปฏิบัติ หรือทักษะ ทางวัฒนธรรมที่แสดงออกผ่านบุคคล เครื่องมือ หรือวัตถุ ซึ่งบุคคล กลุ่มคน หรือชุมชนยอมรับและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีการสืบทอดกันมาจากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่งโดยอาจมีการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของตน ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

“คณะกรรมการกลั่นกรอง” หมายความว่า คณะกรรมการกลั่นกรอง ที่ได้รับการแต่งตั้งและมีหน้าที่ให้ความเห็นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ข้อ ๔ เมื่อคณะกรรมการกลั่นกรอง ได้รับคำขอเสนอรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ให้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบความถูกต้อง และครบถ้วนของรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (แบบ มก.๒) และแบบคำขอเสนอรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม (แบบ มก.๓) ให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้

(๒) พิจารณาให้ความเห็นทางวิชาการตามเกณฑ์ทั่วไป ดังนี้

(ก) ชื่อรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ต้องเป็นชื่อที่สั้นแต่เข้าใจง่าย ขอบเขตของชื่อและขอบเขตของเรื่องต้องมีความสอดคล้องกัน

(ข) ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์และอาณาเขตของรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้น ต้องอยู่ภายในพื้นที่ของชุมชน กลุ่มคน หรือปัจเจกบุคคลที่เสนอเท่านั้น

หากมีพื้นที่อื่นที่มีรายการมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแบบเดียวกันให้คณะกรรมการกลั่นกรอง วิเคราะห์ข้อมูลที่มีลักษณะเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีความคล้ายคลึงกันในหลายพื้นที่และพิจารณาว่าพื้นที่ใดควรเป็นพื้นที่หลัก

(ค) คำอธิบายสาระสำคัญของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมต้องชัดเจน ครบถ้วน สมบูรณ์สอดคล้องกับเรื่องที่เสนอ

(ง) ชุมชน กลุ่มคน หรือปัจเจกบุคคลที่เป็นผู้ปฏิบัติ หรือผู้สืบทอด ต้องมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้น ทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างเป็นรูปธรรม

(จ) ชุมชน กลุ่มคน หรือปัจเจกบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีมาตรการในการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

(ฉ) การมีส่วนร่วมของหน่วยงานอื่นในการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เช่น การสืบสานและถ่ายทอด การพัฒนาต่อยอด การอนุรักษ์ การฟื้นฟู การศึกษาวิจัย

(ช) การได้รับความยินยอมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(ซ) ภาพถ่ายและวีดิทัศน์ ต้องมีความชัดเจนครอบคลุมสาระสำคัญของของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้น

(ฌ) หลักเกณฑ์อื่นใด ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกำหนด

(๓) พิจารณาและให้ความเห็นทางวิชาการตามหลักเกณฑ์แต่ละลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) วรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา

วรรณกรรมพื้นบ้าน

๑) เป็นเรื่องที่สะท้อนอัตลักษณ์ เป็นที่รู้จักแพร่หลายในระดับท้องถิ่น ภูมิภาคหรือระดับชาติ

๒) เป็นเรื่องที่ต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเร่งด่วน เสี่ยงต่อการสูญหายหรือกำลังเผชิญกับภัยคุกคามภาษา

๑) เป็นภาษาที่ยังมีการสืบทอดและยังปฏิบัติอยู่ในวิถีชีวิต สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหรือภูมิภาค

๒) เป็นภาษาที่ต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเร่งด่วน เสี่ยงต่อการสูญหายหรือกำลังเผชิญกับภัยคุกคาม

(ข) ศิลปะการแสดง

๑) มีรูปแบบการแสดงหรือการนำเสนอที่ชัดเจน

๒) มีองค์ประกอบที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของศิลปะการแสดง

๓) มีคุณค่าทางจิตใจ วิถีชีวิต และสังคม

๔) เป็นเรื่องที่ยังมีการสืบทอดและยังปฏิบัติอยู่ในวิถีชีวิต สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหรือภูมิภาค

๕) เป็นเรื่องที่ต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเร่งด่วน เสี่ยงต่อการสูญหายหรือกำลังเผชิญกับภัยคุกคาม

(ค) แนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และงานเทศกาล

๑) มีรูปแบบการปฏิบัติ ช่วงเวลา วิธีการ ขั้นตอนที่ชัดเจน และมีการปฏิบัติหรือมีหลักฐานว่าเคยปฏิบัติในชุมชน ตลอดจนมีการปรับเปลี่ยนพัฒนาจนเป็นที่ยอมรับและสืบทอดจนถึงปัจจุบัน

๒) แสดงออกถึงภูมิธรรม ภูมิปัญญาที่มีคุณค่าต่อจิตใจ วิถีชีวิตและสังคม

/ ๓) เป็นแกน....

๓) เป็นแกนยึดโยงและสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ของคนในชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ

๔) เป็นเรื่องที่ยังมีการสืบทอดและยังปฏิบัติอยู่ในวิถีชีวิต สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหรือภูมิภาค

๕) เป็นเรื่องที่ต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเร่งด่วน เสี่ยงต่อการสูญหายหรือกำลังเผชิญกับภัยคุกคามหรือนำไปใช้อย่างไม่เหมาะสม

(ง) ความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล

๑) เป็นองค์ความรู้ วิธีการ ทักษะ ความเชื่อ แนวปฏิบัติและการแสดงออกที่พัฒนาขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนกับสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติและเหนือธรรมชาติ

๒) แสดงให้เห็นถึงภาพรวมลักษณะเฉพาะซึ่งอาจมีที่มาจากความรู้ ความเชื่อ วัสดุหรือกระบวนการของชุมชนผู้สืบทอดวัฒนธรรม

๓) เป็นเรื่องที่ยังมีการสืบทอดและยังปฏิบัติอยู่ในวิถีชีวิต สะท้อนอัตลักษณ์ของชุมชนหรือภูมิภาค

๔) เป็นเรื่องที่ต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเร่งด่วน เสี่ยงต่อการสูญหายหรือกำลังเผชิญกับภัยคุกคาม

(จ) งานช่างฝีมือดั้งเดิม

๑) มีต้นกำเนิด หรือถูกนำมาพัฒนาในชุมชนที่แสดงถึงทักษะฝีมือภูมิปัญญาเอกลักษณ์ อัตลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นหรือกลุ่มชาติพันธุ์ จนเป็นที่ยอมรับและมีการสืบทอด และยังปฏิบัติอยู่ในวิถีชีวิต

๒) มีการพัฒนาเครื่องมือ วัสดุ และใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เพื่อสนองต่อกระบวนการผลิตและประโยชน์ใช้สอยในวิถีชีวิต ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ วัฒนธรรม หรือการประกอบอาชีพของคนในชุมชน

๓) มีคุณค่าทางศิลปะ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคม มีความหมายและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ท้องถิ่นหรือกลุ่มชาติพันธุ์

๔) เป็นเรื่องที่ต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเร่งด่วน เสี่ยงต่อการสูญหายหรือกำลังเผชิญกับภัยคุกคาม

(ฉ) การละเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

๑) เป็นการละเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่แสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ อัตลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นหรือกลุ่มชาติพันธุ์ มีการสืบทอดและยังคงมีการละเล่น หรือการแข่งขันตามวาระโอกาสของกีฬาการเล่นนั้น

๒) มีวิธีการเล่นหรือการแข่งขันที่ชัดเจน

๓) มีคุณค่าทางกาย อารมณ์ สังคม วิถีชีวิตชุมชน และจิตวิญญาณของความเป็นไทย

๔) เป็นการละเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่ต้องได้รับการคุ้มครองอย่างเร่งด่วน เสี่ยงต่อการสูญหาย หรือกำลังเผชิญกับภัยคุกคาม หลักเกณฑ์อื่นใดตามที่คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกำหนด

(๕) เมื่อได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว ให้คณะอนุกรรมการกลั่นกรองรายงานผลการพิจารณาดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อประกอบการพิจารณาขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

/(๕) คณะอนุกรรมการ...

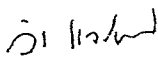
ข้อ ๕ คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมีสิทธิให้ความเห็นเพื่อเพิ่มเติมข้อมูลของรายการเบื้องต้น
มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้สมบูรณ์

ข้อ ๖ ในการดำเนินงานทุกขั้นตอน คณะอนุกรรมการกลั่นกรองอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง
คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำทางวิชาการได้ตามที่เห็นสมควร หรืออาจขอความร่วมมือจากบุคคลใด
เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง หรือลงพื้นที่เพื่อสำรวจกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อมรดกภูมิปัญญาทาง
วัฒนธรรม เมื่อคณะอนุกรรมการกลั่นกรองได้พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูล เอกสาร หลักฐานมรดก
ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่เสนอขึ้นบัญชียังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ให้แจ้งกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเพื่อแจ้ง
คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร หรือคณะกรรมการส่งเสริม
และรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดแก้ไข เพิ่มเติมข้อมูลให้ครบถ้วนสมบูรณ์

ข้อ ๗ ในกรณีที่รายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่เสนอขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญา
ทางวัฒนธรรม มีลักษณะสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกันมากกว่า ๑ ลักษณะตามมาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้คณะอนุกรรมการกลั่นกรองดำเนินการ
พิจารณาให้ความเห็นทางวิชาการ หรือดำเนินการพิจารณาร่วมกับคณะกรรมการด้านอื่นก็ได้ ทั้งนี้เมื่อ
ดำเนินการแล้วให้รายงานผลการพิจารณาดังกล่าวต่อคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทาง
วัฒนธรรม

ข้อ ๘ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ
ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗/ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายวิระ โรจน์พจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

ประธานกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม
เรื่อง หลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเพื่อให้การส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๘) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจึงได้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม เรื่อง หลักเกณฑ์และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม” หมายความว่า ความรู้ การแสดงออก การประเพณีปฏิบัติ หรือทักษะ ทางวัฒนธรรมที่แสดงออกผ่านบุคคล เครื่องมือ หรือวัตถุ ซึ่งบุคคล กลุ่มคน หรือชุมชนยอมรับและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน และมีการสืบทอดกันมาจากรุ่นหนึ่งไปยังคนอีกรุ่นหนึ่งโดยอาจมีการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของตน ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

“ชุมชน” หมายความว่า กลุ่มคนกลุ่มเดียวหรือหลายกลุ่ม ที่มีความรู้ มีการประเพณีปฏิบัติสืบทอด หรือมีส่วนร่วมในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้น ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

/ การส่งเสริม...

“การส่งเสริมและรักษา” หมายความว่า การดำเนินการตามแผนงาน โครงการหรือกิจกรรม เพื่อให้เกิดการสืบต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม โดยที่ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางทุกขั้นตอนและทุก ด้านของการส่งเสริมและรักษา ด้วยวิธีการถ่ายทอด การศึกษาวิจัย การอนุรักษ์ การส่งเสริม การฟื้นฟูมรดก ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม และการประกาศเชิดชูเกียรติชุมชน กลุ่มคน บุคคล องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ทำคุณประโยชน์เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่จะได้รับการส่งเสริมและรักษา ต้องเป็นมรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรมที่ได้รับการขึ้นบัญชีแล้วเท่านั้น

“ผู้ขอรับการส่งเสริมและรักษา” หมายความว่า ชุมชน กลุ่มคน บุคคล องค์กรหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง ผู้มีสิทธิขอรับการส่งเสริมในโครงการหรือกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะที่คณะกรรมการ ส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแต่งตั้งเพื่อพิจารณาแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่ขอรับ การส่งเสริมและรักษา

ข้อ ๔ ให้ชุมชน กลุ่มคน บุคคล องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับมรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรม มีส่วนร่วมดำเนินการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมอย่างกว้างขวางทุกขั้นตอนและ สร้างความตระหนักรู้ถึงคุณค่าความสำคัญของมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของตนเพื่อให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืน

ข้อ ๕ แผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่จะขอรับการส่งเสริมและรักษาต้องมีวัตถุประสงค์อย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) การถ่ายทอดมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม โดยเฉพาะผ่านการศึกษาในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย

(๒) การศึกษาวิจัย การจำแนก การรวบรวมจัดเก็บข้อมูล การจัดทำฐานข้อมูล รวมถึงการ ศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศิลปะ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทาง วัฒนธรรม

(๓) การอนุรักษ์หรือการรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ด้วยการเคารพต่อ จารีตประเพณีของชุมชน โดยอาจมีการปรับเปลี่ยนเพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของชุมชน

(๔) การส่งเสริมเพื่อให้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมมีการปฏิบัติอย่างแพร่หลาย การพัฒนาต่อยอด การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การประกาศเชิดชูเกียรติชุมชน กลุ่มคน บุคคล องค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ทำคุณประโยชน์เกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๕) การฟื้นฟูเพื่อให้มรดกภูมิปัญญาที่เสี่ยงต่อการสูญหายยังคงอยู่

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมโดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

(๑) มีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามที่ระบุไว้ในข้อ ๕

(๒) เป็นแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่เสี่ยงต่อการสูญหายหรือเผชิญภัยคุกคาม หรือเสี่ยงต่อการนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

(๓) เป็นแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่มีการปฏิบัติอยู่ในวิถีชีวิต

(๔) เป็นแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมเพื่อเผยแพร่และยกย่องแนวทางการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

(๕) เป็นแผนงาน โครงการ หรือกิจกรรมเพื่อฟื้นฟูมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่ยังคงอยู่หรือเสี่ยงต่อการสูญหายทั้งนี้ต้องมีแผนดำเนินการ งบประมาณ และระยะเวลาที่ชัดเจน

ข้อ ๗ ผู้ขอรับการส่งเสริมและรักษาต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลธรรมดา

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกในความผิดฐานฉ้อโกงหรือยักยอก แม้อันนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ

(ค) ไม่อยู่ในระหว่างถูกพิทักษ์ทรัพย์ ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(ง) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) นิติบุคคลที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรม ได้แก่ องค์กรการมหาชน หน่วยงานของรัฐซึ่งมิใช่ราชการส่วนกลางตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน มูลนิธิ สมาคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชนหรือกิจการอันเป็นสาธารณะประโยชน์

(๓) กลุ่มคน ชุมชนหรือกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีส่วนร่วมในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมนั้น

/ข้อ ๘ ให้ผู้ขอรับ....

ข้อ ๘ ให้ผู้ขอรับการส่งเสริมและรักษาซึ่งมีความประสงค์ยื่นคำขอต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมต้องจัดทำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมที่นี้ให้เป็นไปตามประกาศของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

ข้อ ๙ เมื่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้รับคำขอรับการส่งเสริมและรักษาแล้ว ให้ตรวจสอบวัตถุประสงค์และคุณสมบัติและเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณา หากไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมแจ้งผู้ขอรับการส่งเสริมและรักษาเพื่อส่งเอกสารหลักฐานและรายละเอียดเพิ่มเติมหรือแก้ไข

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นชอบแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการพิจารณาต่อคณะกรรมการและให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมแจ้งผลการพิจารณาต่อผู้ขอรับการส่งเสริมและรักษาเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๑๑ ให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจัดทำทะเบียนผู้ได้รับการส่งเสริมและรักษาเพื่อกำกับ ดูแลช่วยเหลือ ติดตามประเมินผลการดำเนินงาน และการใช้จ่ายเงินที่ได้รับการส่งเสริมและรักษา

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมและรักษามีหน้าที่รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามที่ขอรับการส่งเสริมและรักษาต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมกำหนด และให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมรายงานต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๑๓ การให้การส่งเสริมและรักษาตามแผนงาน โครงการหรือกิจกรรมสิ้นสุดลงด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ได้รับการส่งเสริมและรักษามีหนังสือขอลีกการส่งเสริมและรักษา

(๒) คณะกรรมการมีคำสั่งให้ยุติการส่งเสริมและรักษาเพราะผู้ได้รับการส่งเสริมและรักษาไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หรือไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ หรือมีการกระทำให้เกิดความเสียหายต่อมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม

(๓) ผู้ได้รับการส่งเสริมและรักษาแจ้งข้อมูลที่เป็นเท็จ

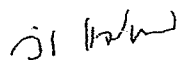
ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและรักษาไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ไม่ว่าด้วยเหตุใดตามข้อ ๑๓ ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมและรักษานำงบประมาณสนับสนุนมาคืนกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามดุลพินิจของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและรักษาได้รับเงินสนับสนุนงบประมาณแล้ว ไม่สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติด้วยเหตุสุดวิสัยให้แจ้งต่อกรมส่งเสริมวัฒนธรรมภายในหกสิบวันนับแต่เหตุสุดวิสัยสิ้นสุดลงเพื่อที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะพิจารณาเป็นรายกรณีต่อไป

/ข้อ ๑๖ ให้...

ข้อ ๑๖ ให้อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการ
ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายวีระ ไรจน์พจนรัตน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

ประธานกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม